

Det är bra att vara karsk

efter ett nederlag, men folkpartiet får se till att det inte driver denna attityd över gränsen till det löjliga. Morgon-Bladet, som tyvärr tycks fungera som rent språkrör för partiledningen — med möjligen något för-grovad stämma —, förklarar att "folkpartiet kan verkligen vara belåtet: intresset för partiet är påfallande stort". Ja, självfallet är det så, eftersom partiet genom ett slumpmässigt valutslag har blivit tungan på vägen eller, rättare sagt, jämte lotten en av tungorna på vägen. Detta innebär att partiets parlamentariska inflytande för tillfället ökas, trots att partiets ställning bland väljarna försvagats. Men denna tillfälliga omständighet bör sann- nerligen inte förläda till några fanfare; tvärtom gäller det att använda den högst prekära positionen så att inte partiet ytterligare går bakåt. Eljest blir, såsom Expressen framhåller i en här bredvid citerad ledare, folkpartiets nederlag den 1 juni början till en ökenvandring som dömer partiet till betydelselös- het.

Hr Ohlins uttalanden vid landsmötet i fredags är i detta hänseende inte uppmuntrande. "Folkpartiet bör alltså föra en helt självständig politik utan sidoblickar till höger eller vänster." Om denna deklaration kan för det första sägas att hr Ohlin inte gärna kan mena vad han säger; intet parti kan föra en politik som är helt oberoende av andra partiers. För det andra bör understrykas att om man tar hr Ohlins yttrande bokstav- ligt, skulle det innebära att partiet vid en framtida om- röstning i pensionsfrågan röstar för sitt förslag, men inte under några förhållanden röstar med ett annat parti. Detta skulle leda till att partiet vid en slutvotering där högerns och centerms linje står mot social- demokratins avstod från att rösta och därmed säkrade rege- ringslinjens seger. Men av alla tidigare förklaringar att döma menar folkpartiets led- ning tvärtom att partiet i sista omgången skall rösta mot rege- ringsförslaget och därmed göra beslutet i frågan beroende på lotten.

Detta är emellertid, vi upp- repar det, en sakligt ohållbar och partipolitiskt farlig utväg ur dilemmat. Dess anlitande skulle leda till att partiet trots sin klart positiva linje vid valen — som enligt partiledningen hindrat uppkomsten av en socialdemokratisk majoritet — skulle göra sitt bästa för att stödja den negativa ståndpunk- ten, för att hindra genomföran- det av en pensionsordning. Om partiet når detta resultat, måste följden bli ytterligare till- bakagång, såvida partilednin- gens uppfattning om innebör- den av valen i juni är riktig. Genom att arbeta för en upp- görelse med socialdemokratin i pensionsfrågan skulle partiet däremot kunna vinna dels en någorlunda god lösning av den- na fråga, dels att den till fördel för partiet avfördes från deba- ten vid följande val. Måhända vore det också möjligt, såsom hr Andersson i Rasjön framhöll vid landsmötet, att partiet på denna väg kunde nå fram till en mera allmän uppgörelse med regeringspartiet och därmed få vissa sakligt värdefulla krav tillgodosedda.